

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
ГжЗ. 198/2019
16.01.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Миланке Вукчевић, председника већа, Весне Карацић Ристић и Весне Целетовић Цуцић, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из ..., ул.... бр...., чији је пуномоћник Милан Алановић, иадвокат из Новог Сада, ул.Ласла Гала бр.30/5, против тужених "Balkan Media Press" d.o.o. Београд, ПИБ: ..., МБ: ... и Предрага Јеремића, главног уредника, обоје из Београда, ул.Косовска бр.17/7, чији је заједнички пуномоћник Немања Васиљевић, адвокат из Београда, Теразије бр.29, ради накнаде нематеријалне штете, одлучујући о жалби тужених изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду ПЗ. 160/2016 од 20.02.2019. године, у седници већа одржаној дана 16.01.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ пресуда Вишег суда у Београду ПЗ. 160/2016 од 20.02.2019. године у ставу првом изреке тако што се **ОБАВЕЗУЈУ** тужени "Balkan Media Press" и Предраг Јеремић, обоје из Београда да тужиоцу АА солидарно исплате износ од 200.000,00 динара на име накнаде нематеријалне штете због претрпљених душевних болова због повреде части и угледа и повреде слободe и права личности са законском затезном каматом од 20.02.2019. године као дана пресуђења до коначне исплате, у року од 15 дана од пријема писменог отправка пресуде, под претњом принудног извршења, док се за износ од још 100.000,00 динара са траженом законском затезном каматом на тај износ тужбени захтев тужиоца **ОДБИЈА** као неоснован.

ОДБИЈА СЕ жалба тужених као неоснована и **ПОТВРЂУЈЕ** решење о трошковима поступка садржано у ставу шестом изреке пресуде Вишег суда у Београду ПЗ. 160/2016 од 20.02.2019. године у делу којим су обавезани тужени да тужиоцу на име трошкова парничног поступка солидарно исплате изинос од

82.600,00 динара, у року од 8 дана од дана пријема преписа пресуде, под претњом принудног извршења, а **ПРЕИНАЧАВА** у делу којим је одлучено о законској затезној камати тако што се **ОБАВЕЗУЈУ** тужени да тужиоцу на досуђени износ трошкова парничног поступка плате законску затезну камату од извршности до исплате у истом року, док се захтев тужиоца за исплату законске затезне камате од пресуђења до извршности, **ОДБИЈА** као неоснован.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду ПЗ. 160/2016 од 20.02.2019. године, ставом првим изреке делимично је усвојен тужбени захтев тужиоца и обавезани су тужени да му солидарно исплате износ од 300.000,00 динара на име накнаде нематеријалне штете због претрпљених душевних болова због повреде части и угледа и повреде слободе и права личности са затезном каматом почев од 20.02.2019. године као дана пресуђења па до коначне исплате, у року од 15 дана од пријема писменог отправка пресуде, под претњом принудног извршења. Ставом другим изреке делимично је одбијен тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавежу тужени да му на име накнаде нематеријалне штете због претрпљених душевних болова због повреде части и угледа и повреде слободе и права личности солидарно исплате износ од 1.300.000,00 динара, као разлика до тражених 900.000,00 динара због повреде части и угледа и 700.000,00 динара због повреде слободе и права личности (укупно 1.600.000,00 динара) до досуђених 300.000,00 динара са затезном каматом почев од 20.02.2019. године као дана пресуђења па до коначне исплате, у року од 15 дана од пријема писменог отправка пресуде, под претњом принудног извршења, као неоснован. Ставом трећим изреке одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавеже првотужени "Balkan Media Press" д.о.о. Београд да ову пресуду објави без коментара и без одлагања, о свом трошку, а најкасније у другом наредном броју штампе под претњом новчаног кажњавања, као неоснован. Ставом четвртим изреке одбачена је тужба тужиоца у делу у ком је тражио да се обавеже друготужени Предраг Јеремић да ову пресуду објави без коментара и без одлагања, о свом трошку, а најкасније у другом наредном броју штампе под претњом новчаног кажњавања. Ставом петим изреке одбачен је предлог за одређивање привремене мере којим је тражено да се забрани одговорном уреднику да поново објави неистините информације о тужиоцу и то следеће информације: све информације које тужиоца стављају у контекст ... односно лица које има везу са шверцом и препродајом опојних дрога, информације које тужиоца повезују са ... и Р. званом "...", информације да је тужилац заштићен од стране државног врха, те се из тог разлога сматра "јачим од државе", све информације које тужиоца повезују са ...а, информације о непроцесуирању тужиоца због заштите од стране надлежних органа, информације о везама тужиоца са лицима из криминалног миљеа, информације које тужиоца повезују са ..., ..., ..., ..., ..., ... и ..., те информације које тужиоца доводе у везу са

планирањем ..., под претњом новчаног кажњавања одговорног уредника за случај да поступи противно забрани. Ставом шестим изреке обавезани су тужени да тужиоцу на име накнаде трошкова парничног поступка солидарно исплате износ од 82.600,00 динара са законском затезном кматом на овај износ почев од дана пресуђења 20.02.2019. године па до коначне исплате, у року од 8 дана од дана пријема преписа пресуде, под претњом принудног извршења.

Против наведене пресуде благовремену жалбу у ставу првом и шестом изреке су изјавили тужени из свих законом предвиђених разлога (члан 373 став 1 ЗПП). Жалбене разлоге су образложили и жалбени предлог изнели.

Тужилац је поднео одговор на жалбу.

Испитујући правилност побијане одлуке у ожалбеном делу у смислу члана 386 ЗПП („Службени гласник РС“, бр.72/11 са каснијим изменама и допунама, Апелациони суд је нашао да је жалба тужених делимично основана.

У проведеном поступку нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачке 1-3, 5, 7 и 9 ЗПП на које другостепени суд у смислу члана 386 став 3 истог закона пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању часопис “Афера” који излази на недељном нивоу, чији је издавач првотужени, а уредник друготужени у броју ... од ... године на насловној страни под насловом “Нови ...”, наднасловом “Ексклузивно откривамо” и “Служба јавља” објављена фотографија тужиоца из млађих дана, без сагласности тужиоца, а на странама .... и .... истог броја у тексту под насловом “Нови ... су браћа ... из ...”, наднасловом “Супер ексклузивно “Афера” открива: Поново ради прекоокеански шверц ...” приказана фотографија са натписом “...”. У тексту се најпре наводи да је поново оживео прекоокеански шверц ... из ... у ... у организацији браће .... и ... из ..., који се означавају као нова браћа ..., те се помиње и ... као мозак операције, а потом се тужилац означава као “...” и припадник .... са којим је наведена екипа повезана. Говори се и о повезаности односно сарадњи ... из ... са тужиоцем. У потпису текста су наведени иницијали “... - што значи екипа “...”. У посебно издвојеном и уоквиреном делу објављен је текст под насловом “... убијао, а “робија” са наногицом у ... и наднасловом “...” у којем је наведено: “... (...) тренутно живи у ... и налази се у кућном притвору због покушаја убиства ... (...) власника ... у .... Контроверзни ... осуђиван је за убиства, а “прославио” се и по одбијању бивше власти да га изручи ..., где је требало да одлежи робију. Осуђен је на ... година због убиства ... и рањавање ... у ... у ... .. године. Био је у бекству све до .... године када га је ... полиција ухапсила на аеродрому ... За њим су постојале две “Интерполове” потернице ... - због ликвидације ... и .. – због злочина .... У броју ... од .... године преко целе насловне стране је наслов “Ово је нови ..” са наднасловом “Ексклузивно ово нико не сме да објави” и “Вођа моћног ...” са стрелицом ка фотографији на којој је тужилац. На странама ... и... наводи се да је

... “Нови ...” те да је са својом групом “ставио шапу на целокупан шверц ... из ...”, да је постао најјача карика у прекоокеанском шверцу ... из ..., те да је имао удела у разним комбинацијама у вези са .... Тужилац се оптужује да је преко њега у јавност изашла прича о сусретима ... званог ..., укљученог у шверц ... са тадашњим шефом ..., укљученог у шверц ..., са тадашњим шефом ..., након чега су “...” испали из посла, а њихово место заузео тужилац лично. Такође се тужилац приказује као страх и трепет и да је изнад државе. Тужилац је означен и као извршилац првог ... у клубу “..” у марту .... године када је убијен .... У потпису текста стоји екипа “...”. У посебно издвојеном и уоквиреном делу објављен је текст са насловом “Извршио прво мафијашко ...” и наднасловом “...”. У тексту је наведено: “... означен је као извршилац првог мафијашког .. у клубу “..” у ... .. године кад је .... Тренутно му се у ... суди за убиство ... у ... године. Фотографија тужиоца која је објављена на насловној страни, објављена је на средини између .... и .... стране. У броју ... недељника “Афера” тужени је у тексту “Строго поверљиво – .. спремао атентат на ...” доводе тужиоца у везу са ... наводећи да им је ... био подршка и помоћ приликом планирања ... на тадашњег .... У истом тексту, на страни ... тужени понављају да је ... један од кључних играча у прекоокеанском шверцу ..., а на страни ... се налази фотографија тужиоца уз коментар да је .... са ... био подршка .... У наставку текста тужени су означили тужиоца као ... из ..., без икаквих доказа да је то лице тужилац. Тужени се нису обраћали тужиоцу ради провере истинитости информација, нити је тужилац покушао да ступи у контакт са туженима поводом спорног текста ради објављивања одговора, демантија или исправке информације. Из исказа тужиоца произилази да када је прочитао ове текстове био је веома погођен и емотивно и психички и имао је здравствених проблема због тога. Он има троструки бајпас, проблеме са срцем, имао је два мождана удара и уз ове текстове такво његово стање се погоршало. Добио је притисак, дијабетичар је па му је шећер скочио, а све ово услед неистина изнетих у тексту. Потресао се јер га текстови доводе у везу са ..., па сматра да је предметно писање вулгарно и безобразно, да је ..., да држи ... и да је ... не би састављао крај с крајем него би имао виле, аутомобиле и много тога. У време саслушања у овој правној ствари налазио се у ... и то уназад ...месеца и због здравственог стања није имао много посета. Навео је да објављивање ових текстова не може да доведе у везу ни са чим. Кривични поступак који се против њега води је због ... године и све особе које се у овим текстовима појављују немају никакве везе са особом за коју се сумњичи ..., нити те личности имају везе с њим. Навео је да сада живи од уштеђевине коју је стекао за време док је радио, а да је због текстова које су објавили имао непријатности у смислу здравственог стања и због тога јер се текст не чита само у ... већ и у ..., па је за то сазнала и његова мајка која живи у ... његова браћа која живе у ..., његова деца, бивша супруга и његове сестре. Текстови су збунили и њега и све друге. Звали су га да се распитају шта је то и да ли је то истина. О томе се прича и дан данас и о томе га питају, те је просто натеран да људима прича и убеђује их да су то измишљотине и лажи. Он није знао да ће изаћи текстови у недељнику “Афера” јер га нико није контактирао, звао, питао за било шта или тако нешто наговестио. Особа која се

помиње, а која је радила ове текстове није му позната нити је икада са ... разговарао. Навео је и то да он не би имао ништа против да је објављена фотографија као фотографија, оне су објављиване пуно пута, међутим, његове фотографије су објављене у контексту текстова, односно илиструју текст јер је нпр. у бр....објављена његова фотографија у крупном плану одмах изнад насловног текста “Ово је нови ...” са стрелицом која указује на њега и тиме потенцирају и доводе га у везу с ... и да је он неки ... у ..., на ... и у свету. При томе, он никада у свом животу није имао додирних тачака са ... у било ком смислу, да их је..., ... или пробао.

Полазећи од утврђеног чињеничног стања, првостепени суд применом члана 4 став 1, 5 став 1, 9 став 1, 15 став 1 тачка 1, 73, 74, 79 став 1 и 2, 80, 82 став 1 и 2, 112, 114, 115, 116 став 1, 117, 128 став 1 Закона о јавном информисању и медијима доноси одлуку као у ставу првом изреке налазећи да постоји основ одговорности тужених, јер нису са пажњом примереном околностима проверили истинитост информација добијених од стране својих извора нити су се обратили тужиоцу, а што су морали учинити јер се у спорним текстовима наводи његово пуно име и презиме, а он се означава као ..., као један од кључних играча за ... , “нови ...”, контролор и најјача карика ... из ..., доводи се у везу са разним лицима која он не познаје, означава се као извршилац првог ..., као учесник и помагач у ... Суд налази да је јавно гласило дужно да се стара о томе да информација коју објављује буде истинита и потпуна а нарочито када је реч о оваквој врсти извештавања односно повезаности са кривичним делом, а у конкретном случају нико од новинара, при чему се не зна ко су конкретни аутори спорних текстова, није контактирао тужиоца пре објављивања предметних текстова. Новинарска пажња подразумева обавезу провере истинитости информација и у случају преношења туђих информација, идеја и мишљења, што су оптужбе која информација садржи теже то је потреба већа пажња при провери чињеница које чине информацију, а што се односи и на објављивање записа лика као што је објављивање фотографије без сагласности тог лица када постоји повреда слободе и права личности која даје основ за захтев за накнаду штете. Иако се од новинара не захтева утврђивање истинитости чињеница као у судском поступку то не значи апсолутну слободу новинара да износи неистините информације без њихове провере па информација не сме прећи границе у погледу поштовања права других што значи да претходно информација мора да се провери са пажњом примереном околностима како то проистиче из члана 9 Закона о јавном информисању и медијима. Дакле, суд наводи да информација као чињенична тврдња да је тужилац ..., један од кључних играча за ..., “нови ...” контролор и најјача карика ... из ..., извршилац ..., учесник и помагач у ..., да је јачи од државе, да је био подршка ... у припремању ... представљају неистините информације, с обзиром да тужени нису пружили ниједан доказ за изнете чињеничне тврдње. За ове тврдње није изнет ниједан доказ како у самом тексту, тако ни у току овог парничног поступка насупрот тврдњи тужиоца да он не познаје лица која се наводе у тексту ... и да никада није имао било какве везе с .... Тужени нису

пружили податак на основу чега је закључено и из ког извора да је тужилац на било који начин сарађивао са напред наведеним лицима. Околност да су о овим чињеницама писали и други медији не даје право туженима да објављују неистините информације, поготово што се у конкретном случају у текстовима не наводи да је у питању преношење из других медија, нити околност да је тужиочева фотографија била јавно објављена не даје право туженима да је без сагласности тужиоца објаве. Даље налази да из доказног поступка проистиче да су тужени изнели неистините информације које се тичу тужиоца, а на околности на које указује тужилац у тужби и које су биле предмет испитивања током парничног поступка није пружен ниједан релевантан и поуздан доказ од стране тужених да су информације истините, тачне и проверене. Неистинити наводи тужених нису у функцији благовременог и тачног обавештавања јавности о појавама, догађајима и личностима о којима јавност има оправдан интерес да зна. Иако објављене информације не подлежу испитивању истинитости до нивоа материјалне истине, оне морају бити изнете тако да нису лезионо подобне, у супротном су увредљиве, а увредљив однос није у функцији информисања јавности већ стварања сензационализма, што је супротно интересима јавности и подобне за повреду части и угледа. Слобода изражавања мишљења, идеја или информација у складу са Законом о јавном информисању и медијима у складу са Уставом и Конвенцијом о људским правима, али информација не смеју бити супротне наведеним правним актима, јер је у демократском друштву неопходно уважавање и заштита угледа и права других. С тим у вези, сматра да медији не смеју приликом објављивања информација прекорачити законом постављене границе, што је у конкретном случају учињено. Ово код чињенице да тужени нису пружили доказе за своје наводе, односно за чињеничне тврдње које су изнете у тексту, а неистините информације које су тужени изнели су таквог карактера да су тужиоцу повредили част и углед. Тужилац је представљен као извршилац тешких кривичних дела, а исто је усмерено на вређање личности тужиоца којима се наглашавају тужиочеви наводни злочини, што не представља информисање, већ недопуштено поступање. Зато суд налази да је овакво поступање тужених супротно и кодексу новинарске етике, јер се изношењем неистинитих информација које су усмерене на омаловажовање и вређање тужилац етикетира и представља у негативном контексту, а без претходне провере истинитости и потпуности информација које се објављују. Даље суд налази да су тужени неовлашћено објавили фотографију тужиоца у бр.... од ... године и то на ... страни и на страни ..., у бр.... од .... године на ... страни, као и на страни ... и ... и у бр.... од .... године на страни ..., јер тужилац није знао нити дао одобрење за објављивање фотографије, пре објављивања текстова и самих фотографија тужени се нису обратили тужиоцу, из чега следи да је фотографија објављена без пристанка тужиоца. Уз пратећи текст који је објављен уз фотографије “Главни ... у Србији су ... и ...”, те приказ ... трговине ... са стрелицом ка тужиочевој фотографији, као и наслов “Ово је нови ...” са наднасловом “Вођа ...” са стрелицом ка тужиочевој фотографији и поднаслов “.. пустио у јавност ...” и тако из посла са ... истиснуо ...”, те натпис “... и ... били подршка ..”, додатно је повређено право личности. Одредбом члана 25 Устава

Републике Србије штити се неповредивост физичког и психичког интегритета личности, а чланом 42 се штите подаци о личности. На ово указује и низ међународних правних аката као што је Универзална декларација Уједињених нација о људским правима, Европска конвенција о људским правима која штити право на приватни живот појединца, те обухвата и заштиту, односно поштовање физичког, односно моралног интегритета личности, те право на контролу личних података и заштиту лика личности од злоупотребе других. По налажењу суда, у конкретном случају нису испуњени услови прописани одредбом члана 82 Закона о јавном информисању и медијима, јер у конкретном случају интерес јавности да се упозна са информацијом, односно записом лика не протеже у односу на интерес да се спречи објављивање. Поред тога, у смислу члана 79 став 2 Закона о јавном информисању и медијима интерес за објављивање информације у конкретном случају не претеже над интересом заштите достојанства и права на аутентичност, а нарочито се предметним објављивањем информација о тужиоцу не доприноси јавној расправи о појави, догађају или личности на коју се информација односи. Суд налази сходно члану 80 Закона о јавном информисању и медијима да су тужени повредили право личности тужиоца неовлашћеним објављивањем фотографија са ликом тужиоца уз текст у којем су изнети неистинити подаци о тужиоцу, чиме су тужени додатни учинили да лични запис тужиоца буде препознатљив на тај начин што је поред лика наведен и текст са именом и презименом тужиоца, а у самом тексту се наводе сазнања тужених да је тужилац “нови ...”, најјача карика у ..., да је јачи од државе “јер ... са ...у апартману ... окружен ..”. На тај начин тужилац је учињен препознатљивим не само навођењем имена и презимена, него и објављивањем његовог лика. Из свега наведеног суд закључује да објављивањем фотографије тужиоца заједно са објављеним текстовима у којима се тужилац приказује у негативном светлу у криминалним пословима у којима није доказано да је учествовао, изношењем имена, односно идентитета тужиоца, навођење његовог имена и презимена, а потом и лика тужиоца тужени повредили право на част и углед тужиоца услед којих је тужилац претрпео душевне болове. Ценећи све објективне и субјективне околности конкретног случаја, да је тужилац лице старије животне доби јер је у време објављивања текста имао ...година, да из приложене медицинске документације произилази да је неколико година пре као и у време објављивања спорних текстова имао здравствене проблеме кардиолошке природе (...) да болује од ..., да је породичан човек, ..., да актуелно живи у ванбрачној заједници, да је отац ... деце, да се око десет година бавио ... у ... (био је ...) да познаје много људи, да има породицу у ..., да су објављене информације довеле до погоршања његовог здравственог стања јер су му скочили притисак и шећер у крви, имао је болове у грудима и довело у ситуацију да многобројним познаницима и фамилији објашњава да су писања тужених о њему измишљотине и лажи, суд налази да је тужени претрпео штету услед објављивања предметних чланака у виду повреде части и угледа и да му припада право на накнаду штете и то право на накнаду досуђене штете у износу од 300.000,00 динара сходно члану 200 став 1 ЗОО при чему су тужени одговорни и то првотужени као оснивач јавног гласила, а друготужени као

тадашњи главни уредник. Иако је тужилац тужбени захтев поставио по два основа због повреде слободе и права личности и због повреде части и угледа суд је приликом доношења одлуке пошао од правног схватања да је нематеријална штета по својој природи и суштини јединствена штета јер обухвата све штетне последице везане за личност оштећеног проистекле из објављивања информације путем медија. Приликом одмеравања правичне накнаде нематеријалне штете на име претрпљених душевних болова због повреде части и угледа, односно повреде права личности суд је тужиоцу досудио износ од 300.000,00 динара ценећи при томе и врсту и јачину болова, њихово трајање, те водећи рачуна о повређеном угледу и части тужиоца с обзиром на опште прихваћена морална начела у средини у којој живи као и досадашњи живот тужиоца. Суд је нарочито ценио садржај информација које се односе на то ко је, с ким је тужилац у криминалној вези и због чега, њен значај, форму и околности под којима су информације објављене, тираж, дистрибуираност и читаност наведених листова “Афера”, као и околност да је тужиоцу два броја у броју ... и .. писано као ексклузивна и сензационална вест а у броју... као споредна вест. Такође, суд је у смислу члана 117 Закона о јавном информисању и медијима приликом одлучивања ценио да се тужилац након објављивања текстова од ...године, ... и ... године није обраћао туженима ради одговора или демантија, односно предузимања других средстава правне заштите које му стоје на располагању у складу са одредбама Закона о јавном информисању и медијима а којима би допринео да штета коју трпи буде мања нити је у другим случајевима у којима су други медији писали о њему у сличном контексту подносио тужбу. По оцени Апелационог суда на утврђено чињенично стање првостепени суд је правилно применио материјално право када је нашао да постоји основ одговорности тужених у складу са цитираним одредбама Закона о јавном информисању и медијима, па је њихова обавеза да проузроковану неимовинску штету накнаде тужиоцу.

Неосновано се жалбом тужених указује да је суд погрешно применио Закон о јавном информисању и медијима тако што је поистоветио фотографију (запис слика) и информације о тужиоцу, па тврди да је у конкретном случају до штете дошло неовлашћеним објављивањем записа лика јер је тужени издавач објавио запис слика тужиоца у складу са законом и објављивањем фотографије није могла бити повређена част и углед тужиоца већ евентуално нечије право на приватност иако нису испуњени услови из члана 82 Закона о јавном информисању и медијима за објављивање без пристанка лица, ово тим пре што из исказа тужиоца произилази да није претрпео никакву штету услед објављивања записа његовог лика јер је изјавио да нема ништа против објављивања фотографије као фотографије. Тужичева фотографија, објављена уз пуно име и презиме, је објављена без његовог пристанка у контексту многобројних неистиних навода па свакако тужиоцу припада накнада нематеријалне штете јер није постојао интерес јавности да се фотографија тужиоца уз објављивање пуног имена и презимена објави у контексту неистинитих навода да је ..., да је извршио тешка кривична дела и сл. Садржај

масмедија и начин дистрибуције не смеју бити такви да могу да нашkode моралним вредностима, а у конкретном случају то није испоштовано јер је тужилац учињен препознатљивим и због тога је имао непријатности и свакако био изложен јавној осуди за дела за која није доказано да их је учино. У јавном гласилу, према члану 73 ЗЈИМ нико у медију не сме бити означен учиниоцем каквог кажњивог дела, односно оглашен кривим или одговорним пре правноснажности одлуке суда.

Неосновани су и наводи да тужиоцу не припада право на накнаду јер су спорни текстови објављени у складу са интересом јавности да буде обавештена о тој теми. Наиме, интерес јавности управо налаже да информације које се односе на насилничко понашање (и лицима за које се сумња или је утврђено да га врше) буду веродостојне и потпуне, те да буду објављене на такав начин да не пореде част, углед, као и приватност особе која се изилаже јавности са сумњом да је у то умешана. У конкретном случају, тврдње изнете у текстовима, тужиоца несумњиво карактеришу као извршиоца кривичног дела. Слобода медија може бити ограничена ради поштовања и заштите права и угледа других лица, како то произилази из члана 29 став 3 Повеље о људским и мањинским правима, члана 19 став 3 тачка А Међународног пакта о грађанским и политичким правима и члана 10 став 2 Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода ("Службени лист СЦГ - Међународни уговори", бр. 9/03, 5/05).

Право на приватност и углед заштићени су и чланом 24 и чланом 1 став 1 Повеље, чланом 17 Међународног пакта, члана 8 Европске конвенције, као и чланом 18 Устава, при чему су сви наведени међународни прописи који су ратификовани део унутрашњег правног поретка РС. У конкретном случају, садржина и начин објављивања информације указују да је учињен пропуст да се обавести јавност о појави о којој се извештава на потпун и истинит начин, без непотребног повређивања права тужиоца.

Међутим, основано се жалбом тужених указује на то да је првостепени суд на утврђено чињенично стање погрешно применио материјално право одредбу члана 200 ЗОО приликом одлучивања о висини накнаде неимовинске штете која припада тужиоцу.

По оцени Апелационог суда тужиоцу на име душевних болова због повреде права личности, односно угледа и части у смислу члана 200 ЗОО припада правична новчана накнада која је адекватна трпљењу којем је био изложен, а то је износ од 200.000,00 динара који је досуђен ставом првим изреке ове пресуде имајући у виду све релевантне критеријуме, јачину и дужину трајања болова које је трпео, средства којим су повређена заштићена добра и настале последице, као и циљ и сврху накнаде којом се не сме погодовати тежњама неспојивим са њеном природом и друштвеном сврхом у смислу члана 200 ЗОО.

На досуђени износ тужиоцу законска затезна камата припада од дана првостепеног пресуђења сходно члану 277 ЗОО јер је и накнада штете утврђена према критеријумима на тај дан.

На основу члана 401 тачка 2 ЗПП потврђена је и одлука о трошковима парничног поступка садржана у ставу шестом изреке побијане пресуде у делу којим су тужени обавезани да солидарно тужиоцу надокнаде у смислу члана 153, 154 и 163 ЗПП износ од 82.600,00 динара, а ова одлука је преиначена у делу који се односи на законску затезну камату која на износ трошкова тече не како то првостепени суд наводи од дана пресуђења већ од дана извршности до коначне исплате, сходно члану 277 ЗПП и члана 324 став 1 Закона о облигационим односима.

Неосновано се жалбом тужиоца наводи да је првостепени суд погрешно приликом досуђивања трошкова који тужиоцу припадају имајући у виду да је тужилац у парници успео само делимично а да је требало да одлучи да терет трошкова буде распоређен сразмерно постигнутом успеху у спору. Ово из разлога што се у конкретном случају ради о накнади нематеријалне штете па се сматра да када је тужилац и само делимично успео са висином захтева да му се досуђују трошкови у целости према вредности, односно висини захтева са којом је успео у спору.

С обзиром на изложено, одлучено је као у ставу првом изреке на основу члана 394 тачка 4, а као у ставу другом изреке на основу чл. 401 тачка 2 и 3 ЗПП.

**Председник већа-судија,
Миланка Вукчевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић